

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200327
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200327.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu : H. S.Á. S., nar. XX. J. XXXX, bytom Š. XXX/XX, D.Á. Y., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. augusta 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 20Sa/28/2017-25 zo dňa 03. augusta 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 03. augusta 2018, č.k. 20Sa/28/2017-25, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom č.k. 20Sa/28/2017-25 zo dňa 03. augusta 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. augusta 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31. marca 2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol žalobcovi s účinnosťou od 01. januára 2017 zvýšený starobný dôchodok na sumu 496,- eur mesačne podľa § 66 ods. 3, § 82, § 293dq a § 293dr zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“). Krajský súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že rozhodnutím žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 08. apríla 2016 bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok od 04. marca 2013 v sume 433,80 eur

mesačne, ku ktorej patria zvýšenia podľa § 82 zák. č. 461/2003 Z.z., na základe čoho žalobcovi od 01. januára 2016 patril starobný dôchodok v sume 449,70 eur mesačne. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ktoré bolo následne napadnuté správnu žalobou.

3. Prvostupňovým rozhodnutím žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31. marca 2017 bol starobný dôchodok žalobcu zvýšený od 01. januára 2017 podľa § 66 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia získané počas poberania starobného dôchodku od 01. januára 2016 do 31. decembra 2016 o sumu 15,47754180 eur a zároveň bol starobný dôchodok žalobcu zvýšený od 01. januára 2017 podľa § 82, § 293dq a § 293dr ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sumu 8,20 eur mesačne. A teda od 01. januára 2017 žalobcovi patrí starobný dôchodok v sume 496,- eur mesačne.

4. Krajský súd vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že preskúvaným rozhodnutím bolo rozhodnutie odvolacieho orgánu potvrdzujúce rozhodnutie vo veci zvýšenia starobného dôchodku o zákonom stanovenú sumu 8,20 eur podľa § 293dr ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z.

5. Žalobca v žalobe sám nedodržiavanie zákona pri zvyšovaní sumy dôchodku nenamietal, za dôvod nesprávnosti a nezákonnosti rozhodnutia označil nesprávnosť rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku, dôvody ktorého nekonkretizoval. Krajský súd zistil, že rozhodnutie o zvýšení starobného dôchodku žalobcu vychádza z rozhodnutia žalovanej o priznaní starobného dôchodku zo dňa 08. apríla 2016, ktoré žalobca síce napadol žalobou (resp. potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu zo dňa 10. apríla 2017), avšak preskúmanie jeho zákonnosti nebolo predmetom tohto konania a v tomto konaní jeho zákonnosť nemohla byť ani ako otázka predbežná posudzovaná. Ide pritom o rozhodnutie právoplatné, na ktoré, pokiaľ nebolo rozhodnutím príslušného správneho orgánu alebo súdu zrušené, je potrebné nahliadať ako na rozhodnutie vecne správne, na strane druhej jeho prípadné neskoršie zrušenie a vydanie nového rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku nemá za následok ujmu na právach žalobcu v súvislosti so zvyšovaním dôchodku, pričom podľa zistenia krajského súdu bola predmetná žaloba krajským súdom vedená pod. sp.zn. 44Sa/21/2017 ako nedôvodná zamietnutá.

6. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej z pohľadu dodržania procesných práv účastníka s možným negatívnym následkom pre zákonnosť rozhodnutia, ako aj dodržanie predpisov hmotnoprávneho charakteru pri rozhodovaní o zvýšení starobného dôchodku, pričom zistil, že rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti predpísané mu zákonom, zrozumiteľne a jasne ozrejmuje dôvody a právnu podstatu zvýšenia dôchodku, a že správne orgány sa v procese rozhodovania nedopustili žiadneho pochybenia odôvodňujúceho zrušenie rozhodnutia.

II.

Kasačná sťažnosť

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP kasačnú sťažnosť. Uviedol v nej, že vo svojej žalobe oznámil krajskému súdu, že dňa 21. júla 2017 podal na krajskom súde správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017, ktorý spor bol vedený pod sp.zn. 44Sa/21/2017. Žalobca zároveň navrhol, aby krajský súd predmetnú vec spojil s vecou vedenou krajským súdom pod sp.zn. 44Sa/21/2017 na spoločné konanie, pretože tieto veci skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých strán.

8. S poukazom na to, že žalobca odôvodňoval nesprávnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej nesprávnosťou rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017, krajský súd mal rozhodnúť o tom, či rozhodnutie žalovanej, ktorým bol starobný dôchodok žalobcu od 01. januára 2017 určený v sume 496,- eur mesačne je zákonné, a to preto, lebo tento výrok rozhodnutia žalovanej napadol.

9. Rozsudok krajského súdu môže mať za následok, že rozhodnutie súdu vo veci vedenej pod sp.zn. 44Sa/21/2017 na tom istom súde nemôže zmeniť právny stav, podľa ktorého starobný dôchodok

žalobcu je od 01. januára 496,- eur, a to ani vtedy, ak súd vo veci vedenej pod sp.zn. 44Sa/21/2017 zruší rozhodnutie žalovanej zo dňa 10. apríla 2017 č. XXX XXX XXXX X. Keď krajský súd nespojil predmetné konania, tak porušil základné právo žalobcu na spravodlivé konanie garantované čl. 36 ods. 1 Listiny.

10. Žalobca tiež poukázal na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP a na skutočnosť, že rozsudok krajského súdu nezodpovedá tomuto ustanoveniu, keďže nie je riadne odôvodnený. Krajský súd sa v napadnutom rozsudku nezaoberal návrhom žalobcu na spojenie vecí, pričom žalobca do jeho doručenia neobdržal žiadne rozhodnutie, či tomuto jeho návrhu na spojenie vecí krajský súd vyhovel.

11. Nakoľko žalobca neuviedol, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu verejnej správy zo dňa 08. apríla 2016 č. XXX XXX XXXX X, ktoré žalovaná potvrdila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017 za nezákonné, krajský súd mal na základe § 59 ods. 1 SSP vyzvať žalobcu, aby svoju žalobu doplnil. Keďže krajský súd žalobcu nevyzval na doplnenie jeho žaloby, vyvolal v žalobcovi dôvodne očakávanie, že vyhovie jeho návrhu na spojenie vecí.

12. Tým, že krajský súd napriek tomu, že nespojil predmetné konania, nevyzval žalobcu na doplnenie jeho žaloby, rozhodol vo veci samej, bolo žalobcovi odňaté právo predložiť argumenty a dôkazy rozhodujúce pre namietanie nesprávnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu verejnej správy zo dňa 08. apríla 2016 č. XXX XXX XXXX X, ktoré žalovaná potvrdila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017.

13. Žalobca poukázal tiež na to, že zistenie krajského súdu, podľa ktorého v konaní vedenom pod sp.zn. 44Sa/21/2017 žaloba vo veci preskúmania rozhodnutia žalovanej zo dňa 10. apríla 2017 bola zamietnutá ako nedôvodná, je nepravdivé a nemá žiadny skutkový základ.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

15. Žalovaná vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že dôvody kasačnej sťažnosti sú neopodstatnené. Krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne vec posúdil, pričom nezistil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

16. Žalovaná navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g) SSP) napadnutý rozsudok krajského súdu preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu bola podaná dôvodne, a preto je potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

18. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

19. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

20. Podľa § 65 ods. 1 SSP v záujme hospodárnosti konania môže správny súd uznesením spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali na základe samostatnej žaloby a ktoré spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov konania. Ak boli takéto konania pridelené viacerým senátom alebo sudcom toho istého správneho súdu, rozhodne o spojení konaní predseda senátu alebo sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

21. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. V sociálnych veciach podľa § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

23. Podľa § 453 ods. 2 SSP kasačný súd je viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

24. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej o zamietnutí odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým bol žalobcovi podľa § 66 ods. 3, § 82, § 293dq a § 293dr zákona č. 461/2003 Z.z. s účinnosťou od 01. januára 2017 zvýšený starobný dôchodok na sumu 496,- eur mesačne.

25. Rozhodnutím žalovanej zo dňa 08. apríla 2016 bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok od 04. marca 2013 v sume 433,80 eur mesačne, ku ktorej patria zvýšenia podľa § 82 zák. č. 461/2003 Z.z., na základe čoho žalobcovi od 01. januára 2016 patril starobný dôchodok v sume 449,70 eur mesačne.

26. Námietky žalobcu formulované v správnej žalobe krajský súd nepovažoval za dôvodné, pričom zároveň poukázal na § 203 ods. 2 SSP a uviedol, že rozhodnutie žalovanej preskúmal aj nad rámec žalobných dôvodov. Krajský súd v bode 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že preskúmaným rozhodnutím bolo rozhodnutie vo veci zvýšenia starobného dôchodku o zákonom stanovenú sumu 8,20 eur podľa § 293dr ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z.

27. Z napadnutého rozhodnutia žalovanej, ako aj z prvostupňového rozhodnutia žalovanej je však zrejmé, že v danom prípade išlo nielen o zvýšenie starobného dôchodku žalobcu podľa § 82, § 293dq a § 293dr ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sumu 8,20 eur mesačne, ale zároveň bolo rozhodnuté o zvýšení starobného dôchodku žalobcu podľa § 66 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia získané počas poberania starobného dôchodku od 01. januára 2016 do 31. decembra 2016 o sumu 15,47754180 eur.

28. Podľa § 66 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z., ak poistenec bol dôchodkovo poistený po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok a poberal tento dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku sa od 1. januára kalendárneho roka, v ktorom sa určuje suma starobného dôchodku, určí tak, že k sume starobného dôchodku vyplácaanej k 1. januáru kalendárneho roka sa pripočíta suma určená ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku alebo jeho časti v predchádzajúcom kalendárnom roku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; o určení sumy starobného dôchodku sa rozhodne do 31. marca kalendárneho roka, v ktorom sa určuje suma starobného dôchodku. Ak poistencovi podľa prvej vety zaniklo dôchodkové poistenie v kalendárnom roku, v ktorom sa určila suma starobného dôchodku podľa prvej vety alebo sa neurčila suma starobného dôchodku podľa prvej vety z dôvodu, že v

predchádzajúcim kalendárnym roku nezískal obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku alebo jeho časti, suma starobného dôchodku sa na základe žiadosti o určenie sumy starobného dôchodku poistenca podľa prvej vety určí tak, že k sume starobného dôchodku vyplácanej ku dňu zániku dôchodkového poistenia sa pripočíta suma určená ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia v kalendárnom roku, v ktorom zaniklo dôchodkové poistenie, a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

29. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

30. Výklad a aplikácia zákonov je výlučným právom všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. V tomto zmysle, rovnako aj každé rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel ku konkrétnym záverom tvoriacim základnú obsahovú štruktúru odôvodnenia rozhodnutia.

31. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 139 ods. 2 SSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03 zo dňa 13. marca 2003).

32. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia zároveň poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28. februára 2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

33. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, IV.US115/03).

34. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, lebo sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a teda možnosť riadne konať pred súdom. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

35. Po preskúmaní obsahu spisu a rozhodnutia krajského súdu musí kasačný súd v predmetnej veci konštatovať, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu je nedostatočné, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že z bodu 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd skúmal napadnuté

rozhodnutie žalovanej iba vo vzťahu zvýšeniu starobného dôchodku žalobcu podľa § 293dr ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z., pričom predmetné rozhodnutie neskúmal v časti zvýšenia starobného dôchodku žalobcu podľa § 66 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. Ak mal krajský súd za to, že žalovaná postupovala v súlade so zákonom aj v časti zvýšenia starobného dôchodku žalobcu podľa § 66 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z., mal sa predmetným zvýšením náležite zaoberať. V zmysle uvedeného rozhodnutie krajského súdu je nutné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nedávajúce dostatočné záruky preto, že nebolo vydané spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

36. K námietkam žalobcu, že krajský súd mal na základe jeho návrhu spojiť konania vedené pod sp.zn. 20Sa/28/2017 a sp.zn. 44Sa/21/2017 kasačný súd uvádza, že v zmysle § 65 ods. 1 SSP, ak boli konania pridelené viacerým senátom alebo sudcom toho istého správneho súdu, rozhodne o spojení konaní predseda senátu alebo sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr. V predmetnej veci bola žaloba krajskému súdu doručená dňa 10. októbra 2017 a v konaní vedenom pod sp.zn. 44Sa/21/2017 bola žaloba krajskému súdu doručená už dňa 21. júla 2017, a teda o predmetnom návrhu malo byť rozhodnuté v konaní vedenom pod sp.zn. 44Sa/21/2017. Ak mal teda žalobca za to, že je potrebné predmetné konania spojiť, mal predmetný návrh podať v konaní vedenom pod sp.zn. 44Sa/21/2017 aj s poukazom na zásadu, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv.

37. K tvrdeniam žalobcu, že z dôvodu, že neuviedol, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu verejnej správy zo dňa 08. apríla 2016 č. XXX XXX XXXX X, ktoré žalovaná potvrdila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017 za nezákonné, krajský súd mal na základe § 59 ods. 1 SSP vyzvať žalobcu, aby svoju žalobu doplnil - kasačný súd uvádza, že predmetom prieskumu bolo rozhodnutie Generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. augusta 2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31. marca 2017, ktorým bol žalobcovi s účinnosťou od 01. januára 2017 zvýšený starobný dôchodok na sumu 496,- eur mesačne podľa § 66 ods. 3, § 82, § 293dq a § 293dr zák. č. 461/2003 Z.z., teda rozhodnutie o zvýšení starobného dôchodku žalobcu.

38. Za stavu, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu verejnej správy zo dňa 08. apríla 2016 č. XXX XXX XXXX X, ktoré žalovaná potvrdila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017 nepredstavovalo predmet súdneho prieskumu, nebolo žalobcovi odňaté právo predložiť argumenty a dôkazy rozhodujúce pre namietanie nesprávnosti predmetných rozhodnutí aj napriek tomu, že nebolo rozhodnuté o spojení vecí. Zároveň kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že vo veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 44Sa/21/2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 9Sk/4/2019 z 29. januára 2020 kasačnú sťažnosť žalobcu proti zamietajúcemu rozsudku krajského súdu č.k. 44Sa/21/2017-92 zo 6. septembra 2018 ako nedôvodnú zamietol. Z uvedeného dôvodu sú námietky týkajúce sa rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10. apríla 2017 právne irelevantné.

39. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SPP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní krajský súd bude postupovať v naznačenom smere a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

40. V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SPP).

41. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.